

nieznane. Kto zna np. oryginalne tablice fundacyjne Szpitala Dzieciątka Jezus z 1901 roku, umieszczone obecnie w budynku kuchni? Ukazujemy rzeźby i tablice w budynkach, które po wielu latach służenia Uczelni przechodzą w inne ręce, bądź ich dalszy los jest jeszcze nieznan (gmach zakładów teoretycznych przy Krakowskim Przedmieściu lub Szpital Dziecięcy przy ul. Litewskiej) Zwracamy uwagę na piękny zwyczaj upamiętniania naszych wybitnych nauczycieli i znaczących wydarzeń, które z czasem nabierają rangi historycznej. Nie można natomiast tej wystawy traktować jako swobodnego słownika biograficznego, który wówczas powinien być w miarę kompletny – jej idea zakłada bowiem z góry wybiórczy charakter.

Panie Profesorze, Muzeum zainaugurowało także cykl „Spotkania muzealne”. Na czym polega ta inicjatywa?

To jest inicjatywa skierowana na bardzo ważny aspekt studiów medycznych nazywany jego „humanizacją”. Studia medyczne to przede wszystkim szkoła przygotowująca do wykonywania trudnego, niesłychanie odpowiedzialnego zawodu. Ale studia uniwersyteckie powinny być nie tylko szkołą zawodową, ale również miejscem, w którym przedstawia

się, pielęgnuje się i utrwała wartości humanistyczne, w nawiązaniu do wiedzy w zakresie ogólnej historii i kultury. Ideą cyklu „Spotkania muzealne” jest właśnie przedstawianie szerokiej tematyki w zakresie wiedzy humanistycznej i szeroko rozumianej kultury, niezwiązanej z wykonywaniem zawodu. Przykładem tego było spotkanie inauguracyjne, do którego asumpt dało sensacyjne odkrycie rękopisu „Wiernej rzeki” Stefana Żeromskiego – rękopis ten został uczestnikom przedstawiony. Czystopisy dzieł Żeromskiego są niezwykle rzadkie, jest to zaledwie czwarty zachowany. Odkrycie rękopisu dało asumpt do wykładu znakomitego znawcy twórczości Żeromskiego prof. Zdzisława Adamczyka. Oповідаł on o wielu interesujących epizodach biografii Żeromskiego, ale też o losach jego rękopisów, czy o bogatej kolekcji zachowanej korespondencji, którą prowadził z najznakomitszymi polskimi twórcami swojej epoki. Kolejne „Spotkania” poświęcone będą historii starożytnej. Następne są w przygotowaniu. Trudno mi wyobrazić sobie lekarza obojętnego na zagadnienia kultury i tradycji.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiał Cezary Ksel

Gdy gaśnie pamięć ludzka, dalej mówią kamienie. Ślady historii naszej Uczelni na tablicy i w rzeźbie

Słowa Prymasa Tysiąclecia Kardynała Stefana Wyszyńskiego „Gdy gaśnie pamięć ludzka, dalej mówią kamienie” stały się mottem najnowszej wystawy zorganizowanej przez Muzeum Historii Medycyny Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Otwarcie ekspozycji odbyło się 7 listopada 2013 roku w obecności Rektora WUM prof. Marka Krawczyka.

Na zaproszenie JM Rektora oraz Dyrektora Muzeum Historii Medycyny WUM, w uroczystości otwarcia wystawy „<<Gdy gaśnie pamięć ludzka, dalej mówią kamienie>>. Ślady historii naszej Uczelni na tablicach i w rzeźbie” wzięli udział m.in.: Prorektor ds. Dydaktyczno-Wychowawczych prof. Marek Kulus, Dziekan II Wydziału Lekarskiego – dr hab. Marek Kuch, Prodziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego ds. nauki – dr hab. Michał Ciużyński, pełniący obowiązki Kanclerza – mgr Małgorzata Rejnik. W wernisażu wzięli udział także przedstawiciele towarzystw związanych z medycyną: Prezes Polskiego Towarzystwa Lekarskiego – prof. Jerzy Woy-Wojciechowski, Prezes Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego – prof. Jerzy Jurkiewicz, Prezes Stowarzyszenia Wychowanków Warszawskiej Medycyny i Farmacji – prof. Mieczysław Szostek.

Zwracając się do zebranych, Rektor podkreślił wagę i znaczenie najnowszej wystawy Muzeum Historii Medycyny, która ma na celu upamiętnienie ludzi i zdarzeń związanych z Uczelnią dla przyszłych pokoleń. W ten sposób, w opinii JM, jesteśmy w stanie ocalić od zapomnienia dokonania i zasługi wybitnych osobistości świata nauki, mających wpływ na kształt warszawskiej medycyny oraz na rozwój naszego Uniwersytetu. Pan Rektor zauważył, że upowszechnianie wiedzy o naszych korzeniach, o wydarzeniach, miejscach i ludziach, którzy tworzyli Uczelnię, jest główną powinnością działającego od roku Muzeum Historii Medycyny Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Bez znajomości tych korzeni, źródeł, z których wywodzi się współczesna warszawska medycyna, byłibyśmy ubożsi – podkreślał JM prof. Marek Krawczyk.

Organizatorzy wystawy postanowili, aby o wybitnych postaciach Uczelni i ważnych wydarzeniach

w jej historii opowiedzieć na podstawie pamiątkowych rzeźb i tablic zdobiących nasze szpitale i zakłady naukowo-badawcze.

Całość ekspozycji podzielono na trzy części. W części centralnej przedstawiono rzeźby i tablice poświęcone osobom, wraz krótkimi notami biograficznymi. Znalazły się tutaj także informacje i fotografie prezentujące wybitnych lekarzy i profesorów związanych z naszą Uczelnią, tworzących podwaliny współczesnej medycyny polskiej: Antoniego Leśniowskiego, Jana Kossakowskiego, Władysława Krajewskiego, Franciszka Krzyształowicza, Witolda Zawadowskiego, Stefana Wesołowskiego, Wiktora Feliksa Szokalskiego, Ludwika Antoniego Paszkiewicza, Tadeusza i Witolda Orłowskich, Mieczysława Jana Michałowicza, Edwarda Lotha, Józefa Celińskiego, Antoniego Gluzińskiego, Janiny Galasińskiej-Landsbergerowej, Franciszka Czubalskiego, Adama Grucy, Mariana Grzybowski, Wiktora Grzywo-Dąbrowskiego, Mieczysława Ferdynanda Konopackiego.

Na szczególną uwagę zasługują fotografie prezentujące m.in. tablicę pamiątkową ku czci Władysława Krajewskiego, wmurowaną na fasadzie budynku Kliniki Immunologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych Szpitala Dzieciątka Jezus (ufundowaną przez ucznia Mistrza, Adama Karczewskiego), portret Franciszka Krzyształowicza pędzla Stanisława Wyspiańskiego, popiersie Wiktora Szokalskiego znajdujące się w bibliotece Kliniki Okulistycznej Szpitala Dzieciątka Jezus, rzeźba portretowa Adama Grucy z 1936 roku umieszczona w sali posiedzeń Kliniki Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu Szpitala Dzieciątka Jezus. Możemy

dowiedzieć się także o pozamedycznych zainteresowaniach i faktach z życia wyżej wymienionych osób – interesująca jest informacja o pasji malarzkiej i rzeźbiarskiej Jana Kossakowskiego (jego prace znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie), czy też znajomości Wiktora Feliksa Szokalskiego z Józefem Ignacym Kraszewskim.

Kolejną częścią ekspozycji są tablice i rzeźby mówiące o zdarzeniach, na tle dziejów historycznych szpitali i budynków, w których się one znajdują. Przy tej okazji mamy możliwość obejrzeć m.in. tablice fundacyjne budowy Szpitala Dzieciątka Jezus, które obecnie znajdują się w budynku kuchni szpitala przy ulicy Ocuki, a także przedwojenne fotografie z uroczystości odsłonięcia popiersia Marszałka Józefa Piłsudskiego (autorstwa Edwarda Wittiga) w Domu Medyków oraz tablicy ku czci lekarzy poległych w walkach o niepodległość w latach 1918-1921.

Autorzy wystawy przypomnieli także nazwiska wspaniałych lekarzy i nauczycieli akademickich, którzy nie mają tablic upamiętniających ich dokonania: Jana Nielubowicza, Bolesława Górnickiego, Kazimierza Ostrowskiego, Józefa Brudzińskiego, Adama Czyżewicza, Polikarpa Girsztowta, Aleksandra A. Le Brun, Mariana Górskiego, Jerzego Modrakowskiego, Hiacynta A. Dziarkowskiego, Karola Kaczkowskiego, Włodzimierza Brodowskiego, Stanisława Konopki, Józefa Czekierskiego, Juliana Kosińskiego, Jerzego Choróbskiego, Franciszka Brandta, Henryka Hoyerera i Szczęsnego Leszka Zgliczyńskiego.

Cezary Ksel
Redakcja „MDW”

Pierwsza Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Wsparcie Psychologiczne w Ratownictwie Medycznym”

W dniach 14-15 listopada w Ołtarzewie pod Warszawą odbyła się pierwsza Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Wsparcie Psychologiczne w Ratownictwie Medycznym”. Jej organizatorami byli: SP ZOZ Lotnicze Pogotowie Ratunkowe, Związek Pracodawców Ratownictwa Medycznego SP ZOZ oraz Zakład Ratownictwa Medycznego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Idea zorganizowania konferencji dotyczącej wsparcia psychologicznego dla pracowników systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego zrodziła się na podstawie wieloletnich obserwacji i przekonania o potrzebie tego typu działań.

Prelegenci i uczestnicy konferencji poruszyli wiele ważkich zagadnień dotyczących funkcjonowania w warunkach stresogennych, sposobów radze-

nia sobie ze stresem i jego oddziaływania na życie człowieka.

Konferencję od powitania gości rozpoczął Robert Gałązkowski – przewodniczący Komitetów Naukowego i Organizacyjnego, adiunkt w Zakładzie Ratownictwa Medycznego WUM.

Tematykę stresu pourazowego u pracowników ochrony zdrowia szczegółowo omówił na swoim